

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

RÅDETS AFGØRELSE 2009/426/RIA

af 16. december 2008

om styrkelse af Eurojust og om ændring af afgørelse 2002/187/RIA om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2, og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Eurojust blev oprettet ved Rådets afgørelse 2002/187/RIA ⁽²⁾ som et organ under Den Europæiske Union med status som juridisk person for at fremme og forbedre koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente judicielle myndigheder.

(2) På grundlag af en vurdering af de erfaringer, som Eurojust har gjort, er der behov for en yderligere forbedring af dets operationelle effektivitet ved at tage hensyn til disse erfaringer.

(3) Tiden er inde til at sikre, at Eurojust bliver mere operationel, og at de nationale medlemmers status tilnærmes indbyrdes.

(4) For at sikre, at medlemsstaterne bidrager løbende og effektivt til realiseringen af Eurojusts mål, bør det kræves, at det nationale medlem har sit faste arbejdssted på Eurojusts hjemsted.

(5) Der er nødvendigt at fastlægge et fælles grundlag for de beføjelser, som hvert enkelt nationalt medlem bør have i sin egenskab af kompetent national myndighed, der handler i overensstemmelse med national lovgivning. Nogle af disse beføjelser bør tildeles det nationale medlem med henblik på hastesager, hvor han ikke har mulighed for at finde frem til eller for at kontakte den kompetente nationale myndighed i tide. Der er enighed om, at disse beføjelser ikke skal udøves, for så vidt det er muligt at finde frem til og at kontakte den kompetente myndighed.

(6) Denne afgørelse berører ikke medlemsstaternes tilrettelæggelse af deres interne retssystem eller administrative procedurer for udpegelse af det nationale medlem eller udarbejdelsen af den interne arbejdsgang i de nationale kontorer i Eurojust.

(7) Der bør oprettes en koordineringsvagt (OCC) i Eurojust, for at Eurojust kan være til rådighed døgnet rundt og for at sætte det i stand til at gribe ind i hastesager. Det bør være den enkelte medlemsstats ansvar at sikre, at OCC-repræsentanterne er i stand til at handle døgnet rundt alle ugens dage.

(8) Medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente nationale myndigheder uden unødigt forsinkelse reagerer på anmodninger i henhold til denne afgørelse, selv i tilfælde, hvor de kompetente nationale myndigheder giver afslag på at efterkomme en anmodning fremsat af det nationale medlem.

(9) Kollegiets rolle bør styrkes i tilfælde af konflikt om retternes kompetence og i tilfælde af gentagne afslag på eller vanskeligheder med at fuldbyrde anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

- (10) Der bør etableres nationale Eurojustkoordineringssystemer i medlemsstaterne for at koordinere det arbejde, som udføres af de nationale Eurojustkorrespondenter, den nationale Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet, den nationale korrespondent for Det Europæiske Retlige Netværk og indtil tre andre kontaktpunkter i Det Europæiske Retlige Netværk samt repræsentanter i netværkene vedrørende fælles efterforskningshold, krigsforbrydelser, inddrivelse af aktiver og korruption.
- (11) Det nationale Eurojustkoordineringssystem bør sikre, at sagsforvaltningssystemet modtager oplysninger vedrørende den pågældende medlemsstat på en effektiv og pålidelig måde. Det nationale Eurojustkoordineringssystem bør dog ikke nødvendigvis have ansvaret for den faktiske fremsendelse af oplysninger til Eurojust. Medlemsstaterne bør afgøre, hvilken kanal det er bedst at anvende til at fremsende oplysninger til Eurojust.
- (12) For at sætte det nationale Eurojustkoordineringssystem i stand til at løse sine opgaver bør etablering af forbindelse til sagsforvaltningssystemet sikres. Forbindelsen til sagsforvaltningssystemet bør etableres under behørig hensyntagen til de nationale informationsteknologisystemer. Adgangen til sagsforvaltningssystemet på nationalt plan bør baseres på den centrale rolle, som spilles af det nationale medlem, der er ansvarligt for at åbne og forvalte midlertidige arbejdsdatabaser.
- (13) Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽¹⁾ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af de personoplysninger, der er videregivet mellem medlemsstaterne og Eurojust. Den relevante række af databeskyttelsesbestemmelser i afgørelse 2002/187/RIA berøres ikke af rammeafgørelse 2008/977/RIA og indeholder specifikke bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, som regulerer disse forhold mere detaljeret på baggrund af Eurojusts særlige karakter, funktioner og kompetence.
- (14) Eurojust bør bemyndiges til at behandle visse personoplysninger om personer, som i henhold til de berørte medlemsstaters lovgivning mistænkes for at have begået eller deltageret i en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling. Listen med sådanne personoplysninger bør omfatte telefonnumre, e-mail-adresser, oplysninger i køretøjsregistre, dna-profiler, der er fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna, fotografier og fingeraftryk. Listen bør endvidere omfatte trafikdata og lokaliseringssdata og lignende data, der er nødvendige for at identificere abonnenten på eller brugeren af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste; data, der afslører indholdet af kommunikationen, bør dog ikke være omfattet. Det er ikke meningen, at Eurojust skal foretage automatisk sammenligning af dna-profiler eller fingeraftryk.
- (15) Eurojust bør have mulighed for at forlænge fristerne for opbevaring af personoplysninger for at kunne nå sine mål. Sådanne beslutninger bør først træffes, efter at særlige behov er taget nøje i betragtning. Enhver forlængelse af fristerne for behandling af personoplysninger i tilfælde, hvor forældelsesfristen for påtale er udløbet i alle de berørte medlemsstater, beslutes kun, hvis der er et specifikt behov for at yde bistand i henhold til denne afgørelse.
- (16) Reglerne for Den Fælles Kontrolinstans bør lette dens måde at fungere på.
- (17) For at øge Eurojusts operationelle effektivitet bør fremsendelse af oplysninger til Eurojust forbedres gennem fastsættelse af klare og afgrænsede forpligtelser for de nationale myndigheder.
- (18) Eurojust bør gennemføre de prioriteter, som Rådet fastsætter, navnlig dem, der fastsættes på grundlag af den trusselsvurdering af organiseret kriminalitet (OCTA), der er omhandlet i Haagprogrammet ⁽²⁾.
- (19) Eurojust skal opretholde privilegerede forbindelser med Det Europæiske Retlige Netværk på grundlag af konsultation og komplementaritet. Denne afgørelse bør medvirke til at præcisere de respektive roller for Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk og deres indbyrdes forhold, samtidig med at Det Europæiske Retlige Netværks specifikke funktion bibeholdes.
- (20) Intet i denne afgørelse bør forstås som en indskrænkning af den selvstændige funktion af sekretariatene for de netværk, der er omhandlet i denne afgørelse, når de varetager deres funktioner som Eurojustpersonale i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽³⁾.
- (21) Det er også nødvendigt at styrke Eurojusts kapacitet til at arbejde sammen med eksterne partnere, såsom tredjelande, Den Europæiske Politienhed (Europol), Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Rådets Fælles Situationscenter og Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex).

⁽¹⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽²⁾ EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Den danske specialudgave, serie I, kapitel 1968(I), s. 30.

(22) Der bør fastsættes en bestemmelse om, at Eurojust kan udstationere retsmedlemmænd som forbindelsespersoner i tredjelande for at opfylde mål i lighed med dem, der er fastsat for retsmedlemmænd som forbindelsespersoner udstationeret af medlemsstaterne på grundlag af Rådets fælles aktion 96/277/RIA af 22. april 1996 om udveksling af retsmedlemmænd som forbindelsespersoner med henblik på at forbedre det retlige samarbejde mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾.

(23) Denne afgørelse giver mulighed for, at der kan tages hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer af afgørelse 2002/187/RIA

Afgørelse 2002/187/RIA ændres således:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Sammensætningen af Eurojust

1. Hver medlemsstat udstationerer i overensstemmelse med sit retssystem et nationalt medlem af Eurojust, som er en offentlig anklager, en dommer eller en polititjenestemand med tilsvarende kompetence.

2. Medlemsstaterne sørger for løbende og effektivt at bidrage til realiseringen af Eurojusts mål som omhandlet i artikel 3. For at opfylde disse mål:

a) skal det nationale medlem have sit faste arbejdssted på Eurojusts hjemsted

b) skal hvert nationalt medlem bistås af én stedfortræder og en anden person som assisterende medlem. Stedfortræderen og det assisterende medlem kan have deres faste arbejdssted i Eurojust. Det nationale medlem kan lade sig bistå af flere stedfortrædere eller assisterende

medlemmer, der om nødvendigt og med samtykke fra kollegiet kan have deres faste arbejdssted i Eurojust.

3. Det nationale medlem skal have en stilling, der giver den pågældende de beføjelser, der er omhandlet i denne afgørelse, således at han kan løse sine opgaver.

4. De nationale medlemmer, stedfortrædere og assisterende medlemmer er for så vidt angår deres status underlagt deres medlemsstaters nationale lovgivning.

5. Stedfortræderen skal opfylde kriterierne i stk. 1 og kunne handle på vegne af eller træde i stedet for det nationale medlem. Et assisterende medlem kan også handle på vegne af eller træde i stedet for det nationale medlem, hvis den pågældende opfylder kriterierne i stk. 1.

6. Eurojust kædes også sammen med et nationalt Eurojustkoordineringssystem i overensstemmelse med artikel 12.

7. Eurojust skal kunne udstationere forbindelsesretsmedlemmænd i tredjelande i overensstemmelse med denne afgørelse.

8. Eurojust skal i overensstemmelse med denne afgørelse have et sekretariat under ledelse af en administrerende direktør.«

2) Artikel 3 ændres således:

a) I stk. 1, litra b), ændres »international gensidig retshjælp og efterkomme anmodninger om udlevering« til »anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse«.

b) I stk. 2 ændres »artikel 27, stk. 3« til »artikel 26a, stk. 2«.

3) Artikel 4 ændres således:

a) Litra a) affattes således:

»a) de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, med hensyn til hvilke Europol til enhver tid har kompetence« ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 105 af 27.4.1996, s. 1.

⁽²⁾ Europols kompetence på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse er som anført i artikel 2, stk. 1, i konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen) (EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2), som ændret ved 2003-protokollen (EUT C 2 af 6.1.2004, s. 1), og i bilaget til konventionen. Når Rådets afgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) træder i kraft, vil Eurojusts kompetence imidlertid være som anført i artikel 4, stk. 1, i den nævnte afgørelse og i bilaget til afgørelsen.

- b) Litra b) udgå.
- c) I litra c) ændres »i litra a) og b)« til »i litra a)«.
- 4) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 5a
- Koordineringsvagt**
1. For at kunne udføre sine opgaver i hastesager opretter Eurojust en koordineringsvagt (OCC), der til enhver tid skal kunne modtage og behandle de anmodninger, der henvises til den. OCC skal kunne kontaktes døgnet rundt alle ugens dage gennem ét enkelt kontaktpunkt i Eurojust.
2. OCC skal være baseret på én repræsentant (OCC-repræsentanten) pr. medlemsstat, som kan være enten det nationale medlem, dennes stedfortræder eller et assisterende medlem med beføjelse til at træde i stedet for det nationale medlem. OCC-repræsentanten skal kunne handle døgnet rundt alle ugens dage.
3. Når det i hastesager er nødvendigt at fuldbyrde en anmodning eller en afgørelse om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, i en eller flere medlemsstater, kan den anmodende eller den udstedende kompetente myndighed fremsende den til OCC. OCC-kontaktpunktet sender den omgående til OCC-repræsentanten i den medlemsstat, der oprindeligt har fremsat anmodningen, samt, hvis den fremsendende eller den udstedende myndighed udtrykkeligt har anmodet herom, til OCC-repræsentanterne i de medlemsstater, på hvis område anmodningen skal fuldbyrdes. Disse OCC-repræsentanter handler hurtigst muligt for så vidt angår fuldbyrdelsen af anmodningen i deres medlemsstat, idet de udøver de opgaver og beføjelser, der tillægges dem i henhold til artikel 6 og artikel 9a-9f.«
- 5) Artikel 6 ændres således:
- a) Det eksisterende stykke bliver til stk. 1.
- b) Stk. 1, litra a) affattes således:
- »a) kan den, under angivelse af grundene hertil, anmode de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder om:
- i) at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
- ii) at acceptere, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold
- iii) at foretage en koordinering mellem de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder
- iv) at nedsætte et fælles efterforskningshold i overensstemmelse med de relevante samarbejdsinstrumenter
- v) at meddele Eurojust de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver
- vi) at træffe særlige efterforskningsmæssige foranstaltninger
- vii) at træffe enhver anden foranstaltning, som er begrundet i hensynet til efterforskningen eller retsforfølgningen.«
- c) Stk. 1, litra g) udgår.
- d) Følgende stykke tilføjes:
- »2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente nationale myndigheder uden unødigt forsinkelse reagerer på anmodninger i henhold til denne artikel.«
- 6) Artikel 7 ændres således:
- a) Det eksisterende stykke bliver til stykke 1.
- b) Følgende stykker tilføjes:
- »2. Hvis to eller flere nationale medlemmer ikke kan blive enige om, hvordan en konflikt om retternes kompetence med hensyn til at indlede efterforskning eller retsforfølgning i henhold til artikel 6 og navnlig artikel 6, stk. 1, litra c), skal løses, anmodes kollegiet om at afgive en skriftlig ikke-bindende udtalelse om sagen, forudsat at forholdet ikke har kunnet løses efter aftale mellem de pågældende kompetente nationale myndigheder. Kollegiets udtalelse fremsendes straks til de berørte medlemsstater. Dette stykke berører ikke stk. 1, litra a), nr. ii).

3. En kompetent myndighed kan uanset bestemmelserne i instrumenter, der er vedtaget af Den Europæiske Union vedrørende retligt samarbejde, indberette gentagne afslag på eller vanskeligheder med at fuldbyrde anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde til Eurojust, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, og anmode kollegiet om at afgive en skriftlig ikke-bindende udtalelse om problemet, forudsat at det ikke har kunnet løses efter aftale mellem de kompetente nationale myndigheder eller ved de pågældende nationale medlemmers indgriben. Kollegiets udtalelse fremsendes straks til de berørte medlemsstater.»

7) Artikel 8 og 9 affattes således:

»Artikel 8

Opfølgning af Eurojusts anmodninger og udtalelser

Hvis de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder beslutter ikke at efterkomme en anmodning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), eller artikel 7, stk. 1, litra a), eller beslutter ikke at følge en skriftlig udtalelse som omhandlet i artikel 7, stk. 2 og 3, underretter de uden unødigt forsinkelse Eurojust om deres beslutning og begrundet den. Hvis det ikke er muligt at begrunde et afslag på at efterkomme en anmodning, fordi dette ville skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser eller bringe personers sikkerhed i fare, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder gøre operationelle grunde gældende.

Artikel 9

Nationale medlemmer

1. Varigheden af det nationale medlems embedsperiode er mindst fire år. Hjemlandet kan forlænge embedsperioden. Det nationale medlem afsættes ikke før embedsperiodens udløb uden underretning af Rådet forud for afsættelsen ledsaget af en begrundelse herfor. Hvis et nationalt medlem er formand eller næstformand for Eurojust, skal hans embedsperiode som medlem mindst være lang nok til, at han kan udføre sine opgaver som formand eller næstformand for hele den periode, han er valgt for.

2. Al udveksling af oplysninger mellem Eurojust og medlemsstaterne skal ske gennem det nationale medlem.

3. For at kunne realisere Eurojusts mål har et nationalt medlem mindst samme adgang til eller kan i det mindste få udleveret oplysninger fra følgende typer af registre i hans medlemsstat, som vedkommende alt efter tilfældet ville have haft i sin rolle som offentlig anklager, dommer eller polititjenestemand på nationalt plan:

- a) strafferegistre
- b) registre over anholdte
- c) efterforskningsregistre
- d) dna-registre
- e) andre registre i hans medlemsstat, når vedkommende anser disse oplysninger for nødvendige for udførelsen af sine opgaver.

4. Et nationalt medlem kan kontakte sin medlemsstats kompetente myndigheder direkte.»

8) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Beføjelser, der er tillagt det nationale medlem på nationalt plan

1. Når et nationalt medlem udøver de beføjelser, der er omhandlet i artikel 9b, 9c og 9d, gør han dette i sin egenskab af kompetent national myndighed i overensstemmelse med national lovgivning og på de vilkår, der er fastsat i denne artikel og artikel 9b-9e. Et nationalt medlem skal under udførelsen af sine opgaver i relevante tilfælde oplyse, at han handler i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt nationale medlemmer i medfør af denne artikel og artikel 9b, 9c og 9d.

2. Hver medlemsstat fastlægger arten og omfanget af de beføjelser, den tillægger sit nationale medlem med hensyn til retligt samarbejde i forbindelse med den pågældende medlemsstat. Hver medlemsstat tillægger dog mindst sit nationale medlem de beføjelser, der er beskrevet i artikel 9b samt, med forbehold af artikel 9e, de beføjelser, der er beskrevet i artikel 9c og 9d, som den pågældende alt efter tilfældet ville have i sin egenskab af dommer, offentlig anklager eller polititjenestemand på nationalt plan.

3. Når det nationale medlem udpeges, og om nødvendigt på ethvert andet tidspunkt, underretter medlemsstaten Eurojust og Generalsekretariatet for Rådet om sin afgørelse vedrørende gennemførelsen af stk. 2, således at sidstnævnte kan underrette de øvrige medlemsstater. Medlemsstaterne accepterer og anerkender de således tillagte beføjelser, i det omfang de er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser.

4. Hver medlemsstat fastlægger et nationalt medlems ret til at handle i forhold til udenlandske judicielle myndigheder i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, den har indgået.

*Artikel 9b***Almindelige beføjelser**

1. Nationale medlemmer har i deres egenskab af kompetente nationale myndigheder ret til at modtage, videregive, formidle, følge op på og levere supplerende oplysninger i forbindelse med fuldbyrdelsen af anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse. I forbindelse med udøvelse af beføjelser omhandlet i dette stykke underrettes den kompetente nationale myndighed straks.

2. Hvis en anmodning om retligt samarbejde kun er blevet fuldbyrdet delvis eller i utilstrækkeligt omfang har nationale medlemmer i deres egenskab af kompetente nationale myndigheder ret til at anmode den kompetente nationale myndighed i vedkommendes medlemsstat om supplerende foranstaltninger for at få anmodningen fuldbyrdet helt.

*Artikel 9c***Beføjelser, der udøves med en kompetent national myndigheds godkendelse**

1. De nationale medlemmer kan i deres egenskab af kompetente nationale myndigheder efter aftale med en kompetent national myndighed eller på dennes anmodning og fra sag til sag udøve følgende beføjelser:

- a) De kan udstede og udføre anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.
- b) De kan fuldbyrde anmodninger og afgørelser i deres medlemsstat om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.
- c) De kan træffe bestemmelse om efterforskningsmæssige foranstaltninger i deres medlemsstat, der anses for at være nødvendige på et koordineringsmøde, som afholdes af Eurojust med henblik på at yde bistand til kompetente nationale myndigheder, der er berørt af en konkret efterforskning, og som kompetente nationale myndigheder, der er berørt af efterforskningen, anmodes om at deltage i.
- d) De kan give tilladelse til og koordinere kontrollerede leverancer i deres medlemsstat.

2. De i denne artikel omhandlede beføjelser skal i princippet udøves af en kompetent national myndighed.

*Artikel 9d***Beføjelser, der udøves i hastesager**

I hastesager har nationale medlemmer i deres egenskab af kompetente nationale myndigheder, og for så vidt de ikke har mulighed for at finde frem til eller for at kontakte den kompetente nationale myndighed i tide, ret til:

- a) at give tilladelse til og at koordinere kontrollerede leverancer i deres medlemsstat
- b) at fuldbyrde en anmodning eller en afgørelse om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, i forhold til deres medlemsstat.

Så snart den kompetente nationale myndighed er identificeret eller kontaktet, underrettes den om udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i denne artikel.

*Artikel 9e***Anmodninger fra nationale medlemmer i tilfælde, hvor der ikke kan udøves beføjelser**

1. Det nationale medlem har i sin egenskab af kompetent national myndighed mindst kompetence til at fremsætte et forslag til den myndighed, der har kompetence til at udøve de i artikel 9c og 9d omhandlede beføjelser, når det nationale medlem ikke kan tillægges sådanne beføjelser, fordi det er i modstrid med:

- a) forfatningsretlige bestemmelser,

eller
- b) grundlæggende aspekter af det strafferetlige system:
 - i) der vedrører kompetencefordelingen mellem politi, anklagere og dommere
 - ii) der vedrører den funktionelle opgavefordeling mellem retsforfølgende myndigheder,

eller
 - iii) der vedrører den pågældende medlemsstats forbundsstruktur.

2. Medlemsstaterne sikrer i de i stk. 1 omhandlede tilfælde, at den anmodning, som det nationale medlem har udstedt, behandles uden unødigt forsinkelse af den kompetente nationale myndighed.

Artikel 9f

Nationale medlemmers deltagelse i fælles efterforskningshold

Nationale medlemmer har ret til at deltage i fælles efterforskningshold, herunder i deres oprettelse, i medfør af artikel 13 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater eller Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (*) i forbindelse med deres egen medlemsstat. Medlemsstaterne kan dog gøre det nationale medlems deltagelse afhængigt af den kompetente nationale myndigheds godkendelse. Nationale medlemmer eller deres stedfortrædende eller assisterende medlemmer skal opfordres til at deltage i alle fælles efterforskningshold, der involverer deres medlemsstat, og som Fællesskabet finansierer i henhold til de relevante finansielle instrumenter. Hver enkelt medlemsstat afgør, hvorvidt det nationale medlem deltager i det fælles efterforskningshold i egenskab af kompetent national myndighed eller på vegne af Eurojust.

(*) EUT L 162 af 20.6.2002, s. 1.

9) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 2, første punktum, affattes således:

»2. Rådet godkender Eurojusts forretningsorden med kvalificeret flertal på forslag af kollegiet. Kollegiet vedtager sit forslag med to tredjedele flertal efter høring af Den Fælles Kontrolinstans som omhandlet i artikel 23 vedrørende bestemmelserne om behandling af personoplysninger.«

b) I stk. 3 ændres »i overensstemmelse med artikel 7, litra a)« til »i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), samt stk. 2 og 3«.

10) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Nationalt Eurojustkoordineringssystem

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale Eurojustkorrespondenter.

2. Hver medlemsstat etablerer inden 4. juni 2011 et nationalt Eurojustkoordineringssystem for at sikre koordineringen af det arbejde, som udføres af:

a) de nationale Eurojustkorrespondenter

b) den nationale Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet

c) den nationale korrespondent for Det Europæiske Retlige Netværk og indtil tre andre kontaktpunkter i Det Europæiske Retlige Netværk

d) nationale medlemmer eller kontaktpunkter i netværket vedrørende fælles efterforskningshold og de netværk, der er etableret ved Rådets afgørelse 2002/494/RIA af 13. juni 2002 om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser (*), Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (**), og ved Rådets afgørelse 2008/852/RIA af 24. oktober 2008 om et net af kontaktpunkter til bekæmpelse af korruption (**).

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede personer bibeholder deres stilling og status i henhold til national lovgivning.

4. De nationale Eurojustkorrespondenter er ansvarlige for det nationale Eurojustkoordineringssystemets funktion. Udnævnes der flere Eurojustkorrespondenter, er en af dem ansvarlig for, at det nationale Eurojustkoordineringssystem fungerer.

5. Det nationale Eurojustkoordineringssystem fremmer i medlemsstaten udførelsen af Eurojusts opgaver, navnlig ved:

a) at sikre, at det sagsforvaltningssystem, der er omhandlet i artikel 16, modtager oplysninger vedrørende den pågældende medlemsstat på en effektiv og pålidelig måde

b) at bistå med at afgøre, om en sag skal behandles med bistand fra Eurojust eller fra Det Europæiske Retlige Netværk

c) at bistå det nationale medlem med at identificere de relevante myndigheder med henblik på fuldbyrdelse af anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse

d) at opretholde tætte forbindelser med den nationale Europolenhed.

6. For at nå de mål, der er nævnt i stk. 5, skal de personer, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 2, litra a), b) og c), og kan de personer, der er omhandlet i stk. 2, litra d), forbindes med sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med denne artikel og artikel 16, 16a, 16b og 18 samt Eurojusts forretningsorden. Forbindelsen til sagsforvaltningssystemet finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget.

7. Intet i denne artikel skal forstås som værende til hinder for direkte kontakter mellem kompetente judicielle myndigheder i henhold til instrumenterne om retligt samarbejde, herunder artikel 6 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater. Forbindelserne mellem det nationale medlem og nationale korrespondenter udelukker ikke, at det nationale medlem kan have direkte kontakt til sin medlemsstats kompetente myndigheder.

(*) EFT L 167 af 26.6.2002, s. 1.

(**) EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103.

(***) EUT L 301 af 12.11.2008, s. 38.«

11) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Udveksling af oplysninger med medlemsstaterne og mellem nationale medlemmer

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler alle de oplysninger med Eurojust, der er nødvendige med henblik på udførelsen af Eurojusts opgaver i henhold til artikel 4 og 5 samt databeskyttelsesreglerne i denne afgørelse. Dette skal mindst omfatte de oplysninger, der omhandles i stk. 5, 6 og 7.

2. Fremsendelse af oplysninger til Eurojust fortolkes kun som en anmodning om bistand fra Eurojust i det pågældende tilfælde, hvis en kompetent myndighed præciserer dette.

3. De nationale medlemmer af Eurojust har beføjelse til uden forudgående tilladelse at udveksle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Eurojusts opgaver, indbyrdes eller med de kompetente myndigheder i deres egen medlemsstat. Navnlig skal nationale medlemmer straks underrettes om en sag, der vedrører dem.

4. Denne artikel berører ikke andre forpligtelser vedrørende fremsendelse af oplysninger til Eurojust, herunder Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger (*).

5. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale medlemmer underrettes om oprettelsen af et fælles efterforskningshold, uanset om det sker i henhold til artikel 13 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater eller i henhold til rammeafgørelse 2002/465/RIA, og om resultaterne af disse holds arbejde.

6. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale medlem snarest muligt underrettes om enhver sag, som mindst tre medlemsstater er direkte involveret i, og i forbindelse med hvilken der er sendt anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, til mindst to medlemsstater, og

a) hvor den pågældende strafbare handling i den anmodende eller den udstedende medlemsstat kan medføre frihedsstraf eller forvaring af en maksimal varighed på mindst fem eller seks år (fastsættes af den pågældende medlemsstat) og er med på følgende liste:

i) menneskehandel

ii) seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

iii) narkotikahandel

iv) ulovlig handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil

v) korrupsion

vi) svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

vii) forfalskning af euroen

viii) hvidvaskning af penge

ix) angreb på informationssystemer,

eller

b) hvor der er konkrete indicier for, at en kriminel organisation er involveret,

eller

c) hvor der er tegn på, at sagen kan have en alvorlig grænseoverskridende dimension eller alvorlige konsekvenser på Den Europæiske Unions plan, eller at den kan berøre andre medlemsstater end dem, der er direkte involveret.

7. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale medlem underrettes om:

- a) tilfælde, hvor der er opstået eller det er sandsynligt, at der vil opstå kompetencekonflikter
- b) kontrollerede leverancer, som berører mindst tre stater, hvoraf mindst to er medlemsstater
- c) gentagne vanskeligheder med eller afslag på at fuldbyrde anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.

8. De nationale myndigheder er ikke forpligtet til i en given sag at videregive oplysninger, hvis videregivelsen:

- a) skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, eller
- b) bringer personers sikkerhed i fare.

9. Denne artikel berører ikke betingelserne i bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstater og tredjelande, herunder eventuelle betingelser, som tredjelande måtte have fastsat for anvendelsen af oplysninger, når de er videregivet.

10. Oplysninger, der videregives til Eurojust i henhold til stk. 5, 6 og 7, skal, hvor de foreligger, mindst indeholde oplysningstyperne på listen i bilaget.

11. De oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, videregives til Eurojust på struktureret vis.

12. Senest 4. juni 2014 (*) udarbejder Kommissionen på grundlag af oplysninger fra Eurojust en rapport om gennemførelsen af denne artikel ledsaget af ethvert forslag, som den finder relevant, herunder med henblik på at overveje en ændring af stk. 5, 6 og 7 og af bilaget.

12) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

Oplysninger fra Eurojust til de kompetente nationale myndigheder

1. Eurojust giver de kompetente nationale myndigheder oplysninger og feedback om resultaterne af behandlingen af oplysninger, herunder om forbindelser til sager, som allerede er lagret i sagsforvaltningssystemet.

2. Når en kompetent national myndighed anmoder Eurojust om oplysninger, fremsender Eurojust endvidere disse inden for den frist, som denne myndighed har angivet.«

13) Artikel 14 ændres således:

- a) I stk. 3 ændres »i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13 og 26« til »i overensstemmelse med artikel 13, 26 og 26a«.
- b) Stk. 4 udgår.

14) Artikel 15, stk. 1, ændres således:

- a) I den indledende sætning ændres »er genstand for en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning for en eller flere af de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4« til »mistænkes for at have begået eller deltaget i en strafbar handling, som henhører under Eurojusts kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling«.

b) Følgende litraer tilføjes:

- »l) telefonnumre, e-mail-adresser og de data, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet (*)

m) oplysninger i køretøjsregistre

n) dna-profiler, der er fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna, fotografier og fingeraftryk.

(*) EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22.«

(*) EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54.«

15) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Sagsforvaltningssystem, fortegnelse og midlertidige arbejdsdatabaser

1. I overensstemmelse med denne afgørelse opretter Eurojust et sagsforvaltningssystem, der består af midlertidige arbejdsdatabaser og en fortegnelse, der indeholder personoplysninger og ikke-personoplysninger.

2. Sagsforvaltningssystemet har til formål:

- a) at støtte forvaltningen og koordineringen af efterforskning og retsforfølgning, hvor Eurojust yder bistand, navnlig ved sammenholdelse af oplysninger
- b) at lette adgangen til oplysninger om igangværende efterforskning og retsforfølgning
- c) at lette overvågningen af, at behandlingen af personoplysninger er lovlige og i overensstemmelse med denne afgørelse.

3. Sagsforvaltningssystemet kan, for så vidt det er foreneligt med databeskyttelsesreglerne i denne afgørelse, knyttes til det sikre telekommunikationsnet, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (*).

4. Fortegnelsen skal indeholde henvisninger til de midlertidige arbejdsdatabaser, der behandles inden for rammerne af Eurojust, og må ikke indeholde andre personoplysninger end dem, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, litra a)–i), k) og m), og artikel 15, stk. 2.

5. Under udøvelsen af deres opgaver kan de nationale medlemmer af Eurojust i overensstemmelse med denne afgørelse behandle oplysninger om de individuelle sager, de arbejder med, i en midlertidig arbejdsdatabase. De tillader, at den databeskyttelsesansvarlige får adgang til arbejdsdatabasen. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes af det pågældende nationale medlem om åbningen af enhver ny midlertidig arbejdsdatabase, der indeholder personoplysninger.

6. I forbindelse med behandlingen af personoplysninger knyttet til en bestemt sag må Eurojust ikke oprette noget andet elektronisk register end sagsforvaltningssystemet.

(*) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130.«

16) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 16a

De midlertidige arbejdsdatabasers og fortegnelsens funktion

1. Det pågældende nationale medlem åbner en midlertidig arbejdsdatabase for hver sag, vedkommende får fremsendt oplysninger om, for så vidt denne fremsendelse er i overensstemmelse med denne afgørelse eller med de instrumenter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4. Det nationale medlem er ansvarligt for forvaltningen af de midlertidige arbejdsdatabaser, som vedkommende har åbnet.

2. Et nationalt medlem, der har åbnet en midlertidig arbejdsdatabase, beslutter fra sag til sag, om adgangen til den midlertidige arbejdsdatabase skal begrænses, eller om der skal gives hel eller delvis adgang til den, hvis det er nødvendigt, for at Eurojust kan udføre sine opgaver, for andre nationale medlemmer eller for autoriseret Eurojust-personale.

3. Et nationalt medlem, der har åbnet en midlertidig arbejdsdatabase, beslutter, hvilke oplysninger i forbindelse med denne midlertidige arbejdsdatabase der skal indføres i fortegnelsen.

Artikel 16b

Adgang til sagsforvaltningssystemet på nationalt plan

1. De personer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, har, i det omfang de er forbundet med sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 6, kun adgang til:

- a) indekset, medmindre det nationale medlem, der har besluttet at indlæse oplysningerne i indekset, udtrykkeligt nægter adgang hertil
- b) midlertidige arbejdsdatabaser, der er åbnet eller forvaltet af det nationale medlem fra deres medlemsstat
- c) midlertidige arbejdsdatabaser, der er åbnet eller forvaltet af nationale medlemmer fra andre medlemsstater, og som det nationale medlem fra deres medlemsstat har fået adgang til, medmindre det nationale medlem, der har åbnet eller forvalter den midlertidige arbejdsdatabase, udtrykkeligt har afvist en sådan adgang.

2. Et nationalt medlem træffer inden for de begrænsninger, der er omhandlet i stk. 1, afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang til de midlertidige arbejdsdatabaser i den pågældendes medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i det omfang de er forbundet med sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 6.

3. Hver medlemsstat træffer efter høring af sit nationale medlem afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang til fortegnelsen i denne medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i det omfang de er forbundet med sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 6. Medlemsstaterne underretter Eurojust og Generalsekretariatet for Rådet om deres afgørelse vedrørende gennemførelsen af dette stykke, således at sidstnævnte kan underrette de øvrige medlemsstater.

De personer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, skal, i det omfang de er forbundet med sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 6, dog mindst have adgang til fortegnelsen, i det omfang det er nødvendigt for at få adgang til de midlertidige arbejdsdatabaser, som de har fået adgang til i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.

4. Senest 4. juni 2013 aflægger Eurojust rapport til Rådet og Kommissionen om gennemførelsen af stk. 3. Medlemsstaterne overvejer på grundlag af denne rapport, om det er hensigtsmæssigt at revidere omfanget af den adgang, de har givet i overensstemmelse med stk. 3.«

17) Artikel 17 ændres således:

- a) I stk. 1 ændres »må han ikke modtage instrukser fra nogen« til »handler han uafhængigt«.
- b) Vedrører ikke den danske udgave.

18) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Autoriseret adgang til personoplysninger

Kun nationale medlemmer, deres stedfortrædere og deres assisterende medlemmer, jf. artikel 2, stk. 2, de personer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i det omfang de er forbundet med sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 6, samt autoriseret Eurojustpersonale har adgang til de personoplysninger, der behandles af Eurojust med henblik på at nå Eurojusts mål og inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 16, 16a og 16b.«

19) I artikel 19, stk. 4, litra b), udgår »der gennemføres med bistand af Eurojust«.

20) Artikel 21 ændres således:

- a) Stk. 2 ændres således:
 - i) I den indledende sætning indsættes »den første af følgende datoer« efter »længere end indtil«.
 - ii) Følgende litra indsættes:

»aa) den dato, på hvilken personen blev frifundet, og afgørelsen blev endelig«.

iii) Litra b) affattes således:

»b) tre år efter den dato, på hvilken retsafgørelsen har fået retskraft i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen«.

iv) I litra c) indsættes »medmindre der er pligt til at forelægge Eurojust disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 13, stk. 6 og 7, eller med de instrumenter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4« efter »koordineres af Eurojust«.

v) Følgende litra indsættes:

»d) tre år efter den dato, på hvilken oplysningerne blev fremsendt i overensstemmelse med artikel 13, stk. 6 og 7, eller med de instrumenter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4.«

b) Stk. 3 ændres således:

i) I litra a) og b) ændres »i stk. 2« til »i stk. 2, litra a), b), c) og d)«.

ii) I litra b) indsættes følgende punktum:

»Når forældelsesfristen for påtale er udløbet i alle de berørte medlemsstater, jf. stk. 2, litra a), må oplysninger imidlertid kun opbevares, hvis de er nødvendige, for at Eurojust kan yde bistand i henhold til denne afgørelse.«

21) Artikel 23 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) I første afsnit ændres »i artikel 14-22« til »i artikel 14-22, 26, 26a og 27«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Den Fælles Kontrolinstans holder møde mindst en gang hvert halve år. Den træder desuden sammen senest tre måneder efter indgivelsen af en klage som omhandlet i artikel 19, stk. 8, eller senest tre måneder efter den dato, hvor en sag blev indbragt for den i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2. Den Fælles Kontrolinstans kan også indkaldes af formanden efter anmodning fra mindst to medlemsstater.«

iii) I tredje afsnit, andet punktum, ændres »18 måneder« til »tre år«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den af en medlemsstat udpegede dommer bliver fast medlem efter at være blevet valgt af et plenarmøde mellem de personer, der er udpeget af medlemsstaterne i overensstemmelse med stk. 1; mandatets varighed er tre år. Hvert år vælges ét fast medlem af Den Fælles Kontrolinstans ved hemmelig afstemning. Formandskabet for Den Fælles Kontrolinstans varetages af det medlem, der befinder sig i sit tredje år af mandatperioden efter valgene. Faste medlemmer kan genvælges. Udpegede personer, der ønsker at stille op til valget, meddeler dette skriftligt til sekretariatet for Den Fælles Kontrolinstans ti dage inden det møde, hvor valget skal finde sted.«

c) Følgende stykke indsættes:

»4a. Den Fælles Kontrolinstans vedtager i sin forretningsorden de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre stk. 3 og 4.«

d) I stk. 10 tilføjes følgende punktum:

»Sekretariatet for Den Fælles Kontrolinstans kan trække på ekspertisen i det sekretariat, der er oprettet ved afgørelse 2000/641/RIA (*).

(*) Rådets afgørelse 2000/641/RIA af 17. oktober 2000 om oprettelse af et sekretariat for de fælles tilsyns-/kontrolorganer vedrørende databeskyttelse, der er oprettet i henhold til konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen), konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet og konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (Schengenkonventionen) (EFT L 271 af 24.10.2000, s. 1).«

22) Artikel 25 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De nationale medlemmer, deres stedfortrædere og deres assisterende medlemmer, jf. artikel 2, stk. 2, Eurojusts personale, nationale korrespondenter samt den databeskyttelsesansvarlige, har tavshedspligt, jf. dog artikel 2, stk. 4.«

b) I stk. 4 ændres »artikel 9, stk. 1« til »artikel 2, stk. 4«.

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Samarbejde med Det Europæiske Retlige Netværk og andre af Den Europæiske Unions netværk, der deltager i strafferetligt samarbejde

1. Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk oprettholder privilegerede forbindelser med hinanden, som bygger på samråd og komplementaritet, navnlig mellem det nationale medlem, Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter i samme medlemsstat og de nationale korrespondenter for Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk. For at sikre et effektivt samarbejde træffes følgende foranstaltninger:

a) De nationale medlemmer underretter fra sag til sag Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter om alle de sager, som de skønner, at netværket er bedre i stand til at behandle.

b) Sekretariatet for Det Europæiske Retlige Netværk indgår i Eurojusts personale. Det udgør en særskilt enhed heri. Det kan trække på de administrative ressourcer i Eurojust, der er nødvendige for udførelsen af Det Europæiske Retlige Netværks opgaver, herunder til at dække omkostningerne til netværkets plenarmøder. Hvis plenarmøderne holdes i Rådets lokaler i Bruxelles, kan omkostningerne kun omfatte rejseudgifter og udgifter til tolkning. Hvis plenarmøderne holdes i den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet, kan omkostningerne kun omfatte en del af de samlede omkostninger til mødet.

c) Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter kan fra sag til sag indbydes til at deltage i møder i Eurojust.

2. Uden at dette berører artikel 4, stk. 1, indgår sekretariatet for netværket vedrørende fælles efterforskningshold og det netværk, der er etableret ved afgørelse 2002/494/RIA, i Eurojusts personale. Disse sekretariater udgør særskilte enheder heri. De kan trække på de administrative ressourcer i Eurojust, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. Koordineringen mellem sekretariaterne varetages af Eurojust.

Dette stykke finder anvendelse på sekretariatet for ethvert nyt netværk, der etableres ved en rådsafgørelse, hvori det fastsættes, at Eurojust varetager sekretariatsfunktionen.

3. Det netværk, der er etableret ved afgørelse 2008/852/RIA, kan anmode om, at Eurojust sørger for et sekretariat til netværket. Hvis der fremsættes en sådan anmodning, finder stk. 2 anvendelse.«

24) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Forbindelser med institutioner, organer og agenturer med tilknytning til Det Europæiske Fællesskab eller Den Europæiske Union

1. Hvis det er relevant for udførelsen af Eurojusts opgaver, kan Eurojust oprette og opretholde et samarbejde med de institutioner, organer og agenturer, der er oprettet ved eller på grundlag af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber eller traktaten om Den Europæiske Union. Eurojust opretter og opretholder et samarbejde med mindst:

- a) Europol
- b) OLAF
- c) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)
- d) Rådet, især Det Fælles Situationscenter.

Eurojust opretter og opretholder også et samarbejde med Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.

2. Eurojust kan indgå aftaler eller samarbejdsordninger med de enheder, der er nævnt i stk. 1. Sådanne aftaler eller samarbejdsordninger kan navnlig vedrøre udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger, og udstationering af forbindelsesofficerer i Eurojust. Sådanne aftaler eller samarbejdsordninger kan kun indgås, efter at Eurojust har hørt Den Fælles Kontrolinstans for så vidt angår bestemmelserne om databeskyttelse, og efter godkendelse i Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Eurojust orienterer Rådet om eventuelle planer om at indlede sådanne forhandlinger, og Rådet kan drage de relevante konklusioner.

3. Inden ikrafttrædelsen af aftalen eller samarbejdsordningen som omhandlet i stk. 2 kan Eurojust direkte modtage og anvende oplysninger, herunder personoplysninger, fra de enheder, der er nævnt i stk. 1, hvis dette

er nødvendigt for den lovformelige udførelse af dens opgaver, og kan direkte videregive oplysninger, herunder personoplysninger, til disse enheder, hvis dette er nødvendigt for den lovformelige udførelse af modtagerens opgaver og er i overensstemmelse med de databeskyttelsesregler, der er fastsat i denne afgørelse.

4. OLAF kan bidrage til Eurojusts arbejde med at koordinere efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers økonomiske interesser, enten på foranledning af Eurojust eller på anmodning af OLAF, hvis medlemsstaternes kompetente myndigheder ikke modsætter sig en sådan deltagelse.

5. Medlemsstaterne påser i forbindelse med behovet for modtagelse og videregivelse af oplysninger mellem Eurojust og OLAF, at de nationale medlemmer af Eurojust kun betragtes som medlemsstaternes kompetente myndigheder i forbindelse med forordning (EF) nr. 1073/99 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (*), jf. dog artikel 9. Udvekslingen af oplysninger mellem OLAF og de nationale medlemmer berører ikke de oplysninger, der skal indgives til andre kompetente myndigheder i henhold til de nævnte forordninger.

(*) EUT L 136 af 31.5.1999, s. 8.«

25) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 26a

Forbindelser med tredjelande og organisationer

1. I det omfang det er relevant for udførelsen af Eurojusts opgaver, kan Eurojust oprette og opretholde et samarbejde med de følgende enheder:

- a) tredjelande
- b) organisationer såsom:
 - i) internationale organisationer og de offentligretlige instanser, der henhører under dem
 - ii) andre offentligretlige institutioner, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere stater, og
 - iii) Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol).

2. Eurojust kan indgå aftaler med de enheder, der er nævnt i stk. 1. Sådanne aftaler kan navnlig vedrøre udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger, og udstationering af forbindelsesofficerer eller forbindelsesretsemedsmænd i Eurojust. Sådanne aftaler kan kun indgås, efter at Eurojust har hørt Den Fælles Kontrolinstans for så vidt angår bestemmelserne om databeskyttelse, og efter godkendelse i Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Eurojust orienterer Rådet om eventuelle planer om at indlede sådanne forhandlinger, og Rådet kan drage de relevante konklusioner.

3. Der kan kun indgås aftaler som omhandlet i stk. 2, der indeholder bestemmelser om udveksling af personoplysninger, hvis den pågældende enhed er omfattet af Europarådets konvention af 28. januar 1981, eller efter en vurdering, som bekræfter, at den pågældende enhed garanterer et passende databeskyttelsesniveau.

4. Aftaler som omhandlet i stk. 2 skal indeholde bestemmelser om overvågning af deres gennemførelse, herunder gennemførelsen af databeskyttelsesreglerne.

5. Inden ikrafttrædelsen de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Eurojust direkte modtage oplysninger, herunder personoplysninger, hvis dette er nødvendigt for den lovformelige udførelse af dens opgaver.

6. Inden ikrafttrædelsen de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Eurojust på betingelserne i artikel 27, stk. 1, direkte videregive oplysninger, bortset fra personoplysninger, til disse enheder, hvis dette er nødvendigt for den lovformelige udførelse af modtagerens opgaver.

7. Eurojust kan, på betingelserne i artikel 27, stk. 1, videregive personoplysninger til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, hvis:

- a) det er nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe kriminalitet, der henhører under Eurojusts kompetence, og
- b) Eurojust har indgået en aftale som omhandlet i stk. 2 med den pågældende enhed, der er trådt i kraft og giver mulighed for videregivelse af sådanne oplysninger.

8. Såfremt de enheder, der er omhandlet i stk. 1, efterfølgende ikke opfylder betingelserne i stk. 3, eller såfremt der er overvejende sandsynlighed for, at disse betingelser ikke opfyldes, skal Eurojust omgående underrette Den Fælles Kontrolinstans og de berørte medlemsstater herom. Den Fælles Kontrolinstans kan forhindre yderligere udveksling af personoplysninger med de pågældende enheder, indtil den finder det godtgjort, at der er truffet passende foranstaltninger med henblik på at afhjælpe dette forhold.

9. Selv om de betingelser, der er omhandlet i stk. 7, ikke er opfyldt, kan et nationalt medlem dog i sin egenskab af kompetent national myndighed og i overensstemmelse med

bestemmelserne i vedkommendes nationale lovgivning undtagelsesvis og med det ene formål at træffe hasteforanstaltninger med henblik på at afværge en overhængende, alvorlig fare for en person eller for den offentlige sikkerhed udveksle oplysninger, herunder personoplysninger. Det nationale medlem er ansvarligt for videregivelsens lovlighed. Det nationale medlem skal registrere videregivelsen af oplysninger og begrundelsen herfor. Der kan kun gives tilladelse til videregivelsen, hvis modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er blevet videregivet.»

26) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Videregivelse af data

1. Det nationale medlem fra den medlemsstat, der har givet oplysninger, skal give sit samtykke til videregivelsen af disse oplysninger, inden Eurojust udveksler dem med de i artikel 26a omhandlede enheder. Det nationale medlem konsulterer medlemsstaternes kompetente myndigheder, når det er relevant.

2. Eurojust er ansvarlig for, at videregivelsen er lovlig. Eurojust skal registrere al videregivelse af data i henhold til artikel 26 og 26a og begrundelsen herfor. Der gives kun tilladelse til videregivelse, hvis modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er blevet videregivet.»

27) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 27a

Retsemedsmænd som forbindelsespersoner udstationeret i tredjelande

1. Med henblik på at lette det retlige samarbejde med tredjelande i sager, hvor Eurojust yder bistand i overensstemmelse med denne afgørelse, kan kollegiet udstationere retsemedsmænd som forbindelsespersoner i et tredjeland under forudsætning af, at der indgås en aftale med det pågældende tredjeland som omhandlet i artikel 26a. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, skal give sit samtykke, inden der indledes forhandlinger med et tredjeland. Eurojust orienterer Rådet om eventuelle planer om at indlede sådanne forhandlinger, og Rådet kan drage de relevante konklusioner.

2. Den i stk. 1 omhandlede forbindelsesretsemedsmand, skal have erfaring med at arbejde med Eurojust og have en passende viden om retligt samarbejde og om, hvordan Eurojust fungerer. Udstationeringen af en retsemedsmand som forbindelsesperson for Eurojust er betinget af, at forbindelsesretsemedsmanden og dennes medlemsstat giver deres forudgående samtykke.

3. Hvis den forbindelsesretseksaminator, der udstationeres af Eurojust, udvælges blandt nationale medlemmer eller stedfortrædende eller assisterende medlemmer:

- i) erstatter den pågældende medlemsstat vedkommende i dennes funktion som nationalt medlem eller stedfortrædende eller assisterende medlem
- ii) mister den pågældende retten til at udøve de beføjelser, vedkommende har fået tildelt i overensstemmelse med artikel 9a-9e.

4. Kollegiet udarbejder regler om udstationeringen af retseksaminatorer som forbindelsespersoner og vedtager de fornødne gennemførelsesbestemmelser i denne henseende i samråd med Kommissionen, jf. dog artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (*).

5. De aktiviteter, der udføres af forbindelsesretseksaminatorer, som er udstationeret af Eurojust, er underlagt Den Fælles Kontrolinstans' tilsyn. Forbindelsesretseksaminatorerne aflægger rapport til kollegiet, der på passende vis i årsrapporten orienterer Europa-Parlamentet og Rådet om deres aktiviteter. Forbindelsesretseksaminatorerne underretter de nationale medlemmer og de kompetente nationale myndigheder om alle sager, som vedrører deres medlemsstat.

6. Medlemsstaternes kompetente myndigheder og de forbindelsesretseksaminatorer, der er omhandlet i stk. 1, kan kontakte hinanden direkte. I så fald underretter forbindelsesretseksaminatoren det pågældende nationale medlem om disse kontakter.

7. De forbindelsesretseksaminatorer, der er omhandlet i stk. 1, forbindes med sagsforvaltningssystemet.

Artikel 27b

Anmodninger om retligt samarbejde til og fra tredjelande

1. Eurojust kan med samtykke fra de berørte medlemsstater koordinere fuldbyrdelsen af anmodninger om retligt samarbejde fra et tredjeland, såfremt disse anmodninger indgår i samme efterforskning og kræver fuldbyrdelse i mindst to medlemsstater. Anmodninger efter dette stykke kan også fremsendes til Eurojust af en kompetent national myndighed.

2. I hastetilfælde og i overensstemmelse med artikel 5a kan koordineringsvagtens modtage og behandle anmodninger efter stk. 1 i denne artikel fra et tredjeland, som har indgået en samarbejdsaftale med Eurojust.

3. Uden at dette berører artikel 3, stk. 2, kan Eurojust også, hvis der fremsættes anmodninger om retligt samarbejde, der vedrører den samme efterforskning og kræver fuldbyrdelse i et tredjeland, lette det retlige samarbejde med dette tredjeland med samtykke fra de berørte medlemsstater.

4. Anmodninger efter stk. 1, 2 og 3 kan fremsendes gennem Eurojust, hvis det er foreneligt med de instrumenter, der gælder for forbindelsen mellem tredjelandet og Den Europæiske Union eller de pågældende medlemsstater.

Artikel 27c

Ansvar bortset fra ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Eurojusts ansvar i kontraktforhold fastlægges efter den nationale lov, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter Eurojust uanset et eventuelt ansvar efter artikel 24 enhver skade, som er forvoldt af Eurojusts kollegium eller ansatte under udøvelsen af deres hverv, for så vidt de kan tilskrives dem, uanset de forskellige procedurer for skadeserstatningskrav, der findes i henhold til medlemsstaternes lovgivning.

3. Stk. 2 finder også anvendelse på skader, som et nationalt medlem eller stedfortrædende eller assisterende medlem forvolder under udøvelsen af sit hverv. Når vedkommende handler på grundlag af beføjelser, som er tillagt ham i medfør af artikel 9a-9e, tilbagebetaler vedkommendes hjemland dog Eurojust de beløb, som Eurojust har betalt som erstatning for sådanne skader.

4. Skadelidte kan kræve, at Eurojust undlader at foretage en handling eller indstiller en allerede foretaget handling.

5. Spørgsmålet om, hvilke nationale domstole i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister, hvori Eurojust har et ansvar i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (**).

(*) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Den danske specialudgave, serie I, kapitel 1968(I), s. 30.

(**) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

28) I artikel 28, stk. 2, andet punktum, indsættes »der træffer afgørelse med kvalificeret flertal« efter »Rådet«.

29) Artikel 29 ændres således:

»Underretning af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen«.

a) I stk. 1:

b) Følgende stykke indsættes:

i) ændres »med enstemmighed« til »med to tredjedele flertal«

»3. Kommissionen eller Rådet kan indhente udtalelse fra Eurojust om alle udkast til instrumenter, som er udarbejdet i henhold til afsnit VI i traktaten.«

ii) tilføjes følgende punktum:

»Kommissionen har ret til at deltage i udvælgelsesprocessen og at sidde i udvælgelseskomitéen.«

32) Artikel 33 affattes således:

b) Stk. 2, 2. punktum, affattes således:

»Artikel 33

Finansiering

»Embedsperioden kan forlænges én gang, uden at det er nødvendigt at indkalde ansøgninger, forudsat at kollegiet beslutter dette med tre fjerdedele flertal og udnævner den administrerende direktør med samme flertal.«

1. Udgifterne til lønninger og honorarer til de nationale medlemmer, stedfortræderne og de assisterende medlemmer, jf. artikel 2, stk. 2, afholdes af deres hjemland.

c) I stk. 5 tilføjes følgende punktum:

»Med henblik herpå er han ansvarlig for i samarbejde med kollegiet at indføre og gennemføre en effektiv overvågnings- og evalueringsprocedure vedrørende de resultater, Eurojusts administration opnår med hensyn til at realisere sine mål. Den administrerende direktør aflægger regelmæssigt rapport til kollegiet om resultaterne af denne overvågning.«

2. Når nationale medlemmer, stedfortrædere og assisterende medlemmer handler som led i udførelsen af Eurojusts opgaver, betragtes de relevante udgifter i forbindelse med disse aktiviteter som aktionsudgifter som omhandlet i traktatens artikel 41, stk. 3.«

30) Artikel 30 ændres således:

33) Artikel 35, stk. 1, ændres således:

a) I stk. 2:

a) »31. marts« ændres til »10. februar«.

i) tilføjes »som også kan bistå det nationale medlem« i fjerde punktum

b) Følgende punktum tilføjes:

ii) affattes sidste punktum således:

»Kollegiet vedtager de nødvendige gennemførelsesbestemmelser vedrørende udstationerede nationale eksperter.«

»Det Europæiske Retlige Netværk og de netværk, der er omhandlet i artikel 25a, stk. 2, underrettes om de dele, der vedrører deres sekretariats aktiviteter, i god tid inden overslaget fremsendes til Kommissionen.«

b) I stk. 3 tilføjes »jf. dog artikel 25a, stk.1, litra c), og stk. 2«.

34) Artikel 36 ændres således:

31) Artikel 32 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

a) Stk. 2, første punktum, affattes således:

»2. Eurojusts regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Eurojust sender beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.«

c) I stk. 10 ændres »30. april« til »15. maj«.

35) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 39a

EU-klassificerede oplysninger

Eurojust anvender de sikkerhedsprincipper og minimumsstandarder, som er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter (*), i forbindelse med forvaltningen af EU-klassificerede oplysninger.

(*) EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.«

36) Artikel 41 affattes således:

»Artikel 41

Indberetning

1. Medlemsstaterne underretter Eurojust og Generalsekretariatet for Rådet om udnævnelsen af nationale medlemmer, stedfortrædere og assisterende medlemmer samt de i artikel 12, stk. 1 og 2, nævnte personer og om eventuelle ændringer med hensyn til udnævnelsen. Generalsekretariatet for Rådet fører en ajourført liste over disse personer og stiller deres navne og kontaktoplysninger til rådighed for alle medlemsstater og for Kommissionen.

2. Den endelige udnævnelse af et nationalt medlem kan ikke finde sted, før Generalsekretariatet for Rådet har modtaget de officielle underretninger, der er omhandlet i stk. 1 og i artikel 9a, stk. 3.«

37) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 41a

Evaluering

1. Inden 4. juni 2014 og derefter hvert femte år bestiller kollegiet en uafhængig ekstern evaluering af gennemfø-

relsen af denne afgørelse samt de aktiviteter, som Eurojust har udført.

2. Hver evaluering skal indeholde en vurdering af konsekvenserne af denne afgørelse, Eurojusts resultater med hensyn til at realisere de mål, der er omhandlet i denne afgørelse, samt Eurojusts produktivitet og effektivitet. Kollegiet præciserer opgaven nærmere i samråd med Kommissionen.

3. Evalueringsrapporten skal indeholde evalueringens resultater og anbefalinger. Denne rapport fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og offentliggøres.«

38) Det bilag, hvis tekst fremgår af bilaget til denne afgørelse, tilføjes.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne bringer om nødvendigt deres nationale lovgivning i overensstemmelse med denne afgørelse snarest muligt og under alle omstændigheder senest den 4. juni 2011.

2. Kommissionen undersøger med regelmæssige mellemrum medlemsstaternes gennemførelse af afgørelse 2002/187/RIA som ændret og sender en rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af de nødvendige forslag til forbedring af det retlige samarbejde og Eurojusts funktion. Dette gælder især Eurojusts kapacitet til at støtte medlemsstater i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme.

Artikel 3

Virkning

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2008.

På Rådets vegne

R. BACHELOT-NARQUIN

Formand

BILAG

»BILAG

Den i artikel 13, stk. 10, nævnte liste over de oplysningstyper, der, hvor de foreligger, mindst skal videregives til Eurojust i henhold til artikel 13, stk. 5, 6 og 7

1. Med hensyn til de situationer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5:
 - a) de deltagende medlemsstater
 - b) de pågældende typer strafbare handlinger
 - c) datoen for aftalen om oprettelse af holdet
 - d) den planlagte varighed af indsættelsen af holdet, herunder ændringer af denne varighed
 - e) oplysninger om holdlederen for hver deltagende medlemsstat
 - f) kort oversigt over de fælles efterforskningsholds resultater.
2. Med hensyn til de situationer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6:
 - a) data til identifikation af den person, gruppe eller enhed, der er genstand for en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning
 - b) de pågældende medlemsstater
 - c) den strafbare handling og de omstændigheder, der knytter sig til den
 - d) data vedrørende udstedte anmodninger eller afgørelser om retligt samarbejde, herunder om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse, herunder:
 - i) datoen for anmodningen
 - ii) den anmodende eller udstedende myndighed
 - iii) den anmodede eller fuldbyrdende myndighed
 - iv) anmodningens type (de ønskede foranstaltninger)
 - v) hvorvidt anmodningen er fuldbyrdet og hvis ikke af hvilke grunde.
3. Med hensyn til de situationer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 7, litra a):
 - a) de pågældende medlemsstater og kompetente myndigheder
 - b) data til identifikation af den person, gruppe eller enhed, der er genstand for en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning
 - c) den pågældende strafbare handling og de omstændigheder, der knytter sig til den.
4. Med hensyn til de situationer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 7, litra b):
 - a) de pågældende medlemsstater og kompetente myndigheder
 - b) data til identifikation af den person, gruppe eller enhed, der er genstand for en strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning

c) leveringstype

d) type strafbar handling, i forbindelse med hvilken den kontrollerede leverance er foretaget.

5. Med hensyn til de situationer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 7, litra c):

a) den anmodende eller udstedende stat

b) den anmodede eller fuldbyrdende stat

c) beskrivelse af vanskelighederne.»
